

Focus Filmtheater Arnhem sprak onlangs met architect Robert Alewijnse van DP6 toen het nieuwe filmtheater net was opgeleverd. U mag dit korte interview gebruiken, maar het is zeker ook aan te raden Robert Alewijnse zelf te spreken.

Interview met Robert Alewijnse, architect directeur DP6

Vlak voor het nieuwe Focus Filmtheater Arnhem aan het eveneens nieuwe Audrey Hepburnplein in april 2018 werd opgeleverd, leidde Robert Alewijnse een groep architecten in het door hem en zijn bureau DP6 ontworpen gebouw rond. Met gepaste trots maar ook met een kritisch oog vertelde hij zijn aandachtig luisterende vakgenoten over hoe het bijna voltooide filmtheater tot stand is gekomen. Zijn toehoorders tonen zich positief. Het bouw wordt geprezen als een sterk en duidelijk ontwerp, mooi qua sfeer.

Enige tijd later, in een telefonisch interview: *‘Het kan wel een jaar duren voor ik echt blij kan zijn met een gebouw. Het is als architect moeilijk om níet vooral te letten op de details die nog niet helemaal kloppen. Dat de puntjes nog niet helemaal op de i staan.’* Wanneer opgemerkt wordt dat het personeel van Focus, de gebruikers, heel blij zijn met het gebouw en het als een buitengewoon aangename werkplek ervaren, klinkt hij verheugd. *‘Mooi! Het lijkt er ook wel op dat het hoofdconcept werkt. De brede, naar de kerktoren gerichte trap is het hart van het gebouw, het centrale oriëntatiepunt en langs die slagader zijn de verschillende ruimtes geplaatst. Beneden, aan de linkerzijde het ruime restaurant. De entree van het filmtheater en, een aantal meter verzonken, de grote zaal 1 aan de rechterkant. Daarboven, op de eerste verdieping een ruime foyer die voor allerlei doeleinden gebruikt kan worden en ook afsluitbaar is, grenzend aan de multifunctionele zaal 2.’*

Wanneer je de impressies ziet van het aanvankelijke ontwerp valt op hoezeer die lijken op het uiteindelijk gebouw. Is er eigenlijk veel veranderd, vanaf het eerste ontwerp tot het concrete gebouw? *‘Een gebouw ontwerpen is een intensief proces. Als je kijkt naar het ontwerp waarmee we destijds de opdracht binnensleepte, en de allerlaatste uiteindelijk uitgevoerde bouwtekeningen, staat er geen enkele muur meer op de oorspronkelijk plek. Wat er nu gebouwd is, is het resultaat van heel veel gesprekken met de opdrachtgever, de Gemeente Arnhem, en de gebruiker, Focus Filmtheater. Zo gaat dat: een architect is geen kunstenaar maar een adviseur en gaandeweg verandert het concept op heel veel punten, maar de essentie, het hoofdidee is blijven staan.’*

Al bij de eerste presentatie van het plan, op de avond dat nog vier andere ontwerpen aan een publiek getoond werden, kreeg het ontwerp veel bijval. Met name de nadrukkelijke situering op het plein mét groot gevoel voor de historische context werd geprezen. *‘Je kunt het nieuwe filmtheater op twee manieren bekijken: hoe het in de stad ligt en hoe het*

gebruikt wordt. Dat gebruik heeft verschillende kanten: het is een bioscoop, een restaurant, maar ook een werkplaats voor het personeel. Die bedrijfsruimtes zijn buiten het oog van de publieksstromen gesitueerd. Voor de specifieke locatie in de stad zijn we de archieven ingedoken om historisch onderzoek te doen. Zo kwamen we er achter dat voor de oorlog voor de Eusebiuskerk de Torensteeg liep, die haaks stond op de Bakkerstraat en de Rodenburgstraat. Na het bombardement op de Arnhemse binnenstad is het een plein geworden. Ongeveer op de plek waar de Torensteeg liep, hebben we als verbindend element de centrale trap gesitueerd.'

Gevraagd of het gebouw hem zelf ook verrast heeft zegt Alewijnse: 'De transparantie van de glazen lamellen waardoor je de kerk ziet, en hoe sterk je door dat glazen lamellen dak de kerk ervaart! Ruimte en materiaal zijn goed in te schatten, maar de uitwerking van transparantie en licht, dat weet je op voorhand niet goed.'

De bouw van het nieuwe filmtheater is voorafgegaan door een lang en veelbewogen traject. De periode tussen het uitspreken van de eerste verhuisambities tot de feitelijke verhuizing van Focus naar het Audrey Hepburnplein omvat zeker twee decennia. De discussies over de herhuisvesting van Focus in een nieuw te bouwen onderkomen, werden vaak op hoge toon in huiskamers, op het marktplein en in de raadszaal gevoerd. Toen op 1 mei 2017 de bouw van start ging, luwde het debat. Hoewel Alewijnse zich er van meet af aan bewust van is geweest dat hij zich aan een omstreden project waagde, heeft hij vertrouwen in de verbindende rol die het nieuwe Focus in de Zuidelijke binnenstad gaat spelen. *'Ik ben er van overtuigd dat het gebouw in stedenbouwkundig opzicht een mooie bijdrage gaat leveren aan de stad. Als gebruiksgebouw combineert het prachtig een bioscoopfunctie én een bredere functie als fijne verblijfsplek. En die referentie aan de Torensteeg ... dat was in het denkwerk voorafgaand aan het ontwerp toch wel het ultieme eureka-moment.'*

Een paar weken later kan de overpeinzing van Alewijnse volmondig onderschreven worden. Bezoekers zijn heel enthousiast over het gebouw en de trappen zijn niet alleen in gebruik als selfies hotspot, maar vormden onlangs ook een onderdeel in een hardloopronde en zijn

binnenkort het decor van een bruidsreportage. Op Instagram circuleren vele fotografische versies van het filmtheater in de schemering. Want als er al een moment is waarop het gebouw op zijn mooist is, dan is dat tijdens het blauwe uur, als de verlichte trappen een stralend middelpunt vormen, maar de duisternis nog niet zover is ingevallen dat de kerktoren niet meer zichtbaar is.

=====

Voor meer informatie over het ontwerp van DP6 en architect Robert Alewijnse, neem contact op met Myrta Maas van DP6: Maas@dp6.nl | 015 212 01 10